

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **A. J.**,
skazanej z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.
o przeciwdziałaniu narkomanii,
po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu
z 27 października 2023 r., sygn. akt VI Ka 348/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu
z 23 maja 2023 r., sygn. akt VIII K 16/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił

**wstrzymać wykonanie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego
w Elblągu z 27 października 2023 r., sygn. akt VI Ka 348/23,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z 23
maja 2023 r., sygn. akt VIII K 16/22.**

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanej A. J. obrońca wniosła o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z 27 października 2023 r., sygn. akt VI Ka 348/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z 23 maja 2023 r., sygn. akt VIII K 16/22.

W uzasadnieniu podniosła, że „w ocenie obrony rodzaj podniesionych zarzutów wskazuje, iż wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu nie może się ostać.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądanie wstrzymania wykonania orzeczenia zapadłego w rozpoznawanej sprawie jest zasadne. Zgodnie z utrwalonym w doktrynie i orzecznictwie stanowiskiem, wniosek w tej materii powinien być wyraźnie połączony z wykazaniem wysokiego prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych i w związku z tym nieodwracalnością dolegliwości, jakie poniósłby skazany bez wstrzymywania wykonania tego orzeczenia (zob. np. J. Grajewski, L.K. Paprzycki, S. Steinborn, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze 2006, t. II, s. 313, P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2004, t. III, s. 194-197 i wskazane tam orzecznictwo). Temu wymogowi wniosek – co do zasady - sprostał.

Nie przesądzając, co oczywiste, rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie rozpoznania kasacji, charakter sformułowanych w niej zarzutów, a w szczególności charakter sprawy, w której zapadł skarżony wyrok, nakazuje wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. W związku z tym zasada bezzwłocznego wykonania prawomocnego orzeczenia nie zostanie naruszona, natomiast niewstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, mogłoby realnie wywołać dolegliwość, której w tym momencie skazana ponieść nie powinna.

Z przytoczonych powodów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]